Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΑΡΗ

Παλιά, τότε που οι θεοί ζούσαν σε χρυσά και συννεφένια παλάτια πάνω στον Όλυμπο, μια θαλασσονεράιδα, η Νηρηίδα Θέτιδα, αγάπησε έναν θνητό βασιλιά, τον Πηλέα, και αποφάσισε να τον παντρευτεί.

Στον γάμο τους ήταν καλεσμένοι όλοι οι θεοί εκτός από την Έριδα, τη θεά που έσπερνε διχόνοιες. Θυμωμένη η Έριδα πήρε ένα χρυσό μήλο, έγραψε επάνω ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΟΤΕΡΗ και το έριξε στην αίθουσα όπου γινόταν το γλέντι του γάμου. Αμέσως η Ήρα, η Αφροδίτη και η Αθηνά άρχισαν να καβγαδίζουν, γιατί η καθεμιά ήθελε το χρυσό μήλο για τον εαυτό της.

Ο Δίας πρόσταξε τότε τις θεές να ζητήσουν από τον Πάρη, τον γιο του βασιλιά της Τροίας Πρίαμου, να αποφασίσει ποια είναι η ομορφότερη από τις τρεις τους.

Ξαφνιασμένος ο Πάρης άκουσε την Ήρα και την Αθηνά να του τάζουν δύναμη και δόξα αν τους έδινε το μήλο, όμως, όταν η Αφροδίτη τού έταξε «την πεντάμορφη του κόσμου» για γυναίκα του, έδωσε το χρυσό μήλο σ' εκείνη.

Λίγο καιρό αργότερα, ο Πάρης ξεκίνησε να βρει την «πεντάμορφη» που του είχε τάξει η θεά. Ταξίδεψε ως τη Σπάρτη και χωρίς καμιά ντροπή για τον άντρα της, τον βασιλιά Μενέλαο, που τον φιλοξένησε με τιμές, άρπαξε μια νύχτα τη γυναίκα του, την ωραία Ελένη, και την πήρε μαζί του στην Τροία.

Η ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ

Η αρπαγή της ωραίας Ελένης ήταν μεγάλη προσβολή όχι μόνο για τον Μενέλαο μα για όλους τους Έλληνες. Έτσι αποφάσισαν να πάνε στην Τροία να τη φέρουν πίσω. Αρχηγός της εκστρατείας ορίστηκε ο αδελφός του Μενέλαου, ο Αγαμέμνονας, που βασίλευε στις Μυκήνες, και τόπος συνάντησης το λιμάνι της Αυλίδας. Βασιλιάδες απ' όλη την Ελλάδα μαζεύτηκαν εκεί με τον στρατό τους, όμως μάταια περίμεναν να φυσήξει άνεμος για να ξεκινήσουν τα πλοία για την Ανατολή. Ο μάντης Κάλχας είπε τότε πως η θεά Άρτεμη ήταν θυμωμένη με τον Αγαμέμνονα και ζητούσε να θυσιάσουν την κόρη του την Ιφιγένεια, για να αφήσει τα πλοία να φύγουν. Μην μπορώντας να κάνει διαφορετικά, ο Αγαμέμνονας αποφάσισε να κάνει αυτό που ζήτησε η θεά. Όμως την τελευταία στιγμή η Άρτεμη λυπήθηκε τη μικρούλα Ιφιγένεια και την πήρε μακριά από την Αυλίδα, αφήνοντας ένα ελάφι να θυσιαστεί στη θέση της. Λίγο αργότερα τα πλοία των Αχαιών, όπως ονομάζονταν αλλιώς οι Έλληνες, ξεκινούσαν για την Τροία.

ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΤΩΝ ΑΧΑΙΩΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΤΡΟΙΑ

Όταν οι Τρώες είδαν από μακριά τα πλοία των Αχαιών, ετοιμάστηκαν να κατέβουν στην ακρογιαλιά μπροστά στο κάστρο τους, για να τα εμποδίσουν να αράξουν. Αρχηγό τους είχαν ορίσει τον Έκτορα, τον πιο γενναίο από τους γιους του βασιλιά Πρίαμου. Όμως και οι Έλληνες είχαν πολλούς σπουδαίους πολεμιστές ανάμεσά τους. Πρώτα πρώτα τον Αχιλλέα, τον γιο του Πηλέα και της Νηρηίδας Θέτιδας που οδηγούσε στον πόλεμο τον περίφημο στρατό των Μυρμιδόνων, ύστερα τον Μενέλαο, τον Διομήδη, τον Αίαντα, τον πανέξυπνο βασιλιά της Ιθάκης, τον Οδυσσέα. Αχαιοί και Τρώες πολέμησαν πολύ σκληρά εκείνη την ημέρα στην ακρογιαλιά. Όμως όσο γενναία κι αν πολεμούσε ο Έκτορας με τον στρατό του, τίποτε δεν μπορούσε να συγκριθεί με την ορμή και τη γενναιότητα του Αχιλλέα. Έτσι στο τέλος οι Τρώες αναγκάστηκαν να φύγουν τρέχοντας και να κλειστούν στο κάστρο τους, αφήνοντας ελεύθερους τους Αχαιούς να στήσουν το στρατόπεδό τους στα ακρογιάλια της Τροίας.